

for, at den Vedkommende er dueligere end en Oberst; det skal hverken det ærede Medlem eller nogen Anden kunne bevise. Hans Ytring forundrer mig saameget mere, som jeg har ladet mig sige — men maastee er jeg feil underrettet —, at netop den ærede Rigsdagsmand i sidste Rrig satte megen Priis paa, at man til Overansfører over Hæren havde valgt en Oberst, og netop en vis Mand. Jeg veed ikke, om jeg er bleven feil underrettet i denne Henseende, men jeg har hørt det fra saadanne Sider, at jeg troer, det har sin Rigtighed, men naar det er Tilfældet, kan jeg ikke begribe, hvorledes den ærede Rigsdagsmand nu kan mene, at man ved at have en talrig Generalsclasse kan træffe bedre Valg, end ellers. Den Mand, det ærede Medlem ønskede til Overansfører, var en dygtig og indsigtfuld Militair, skjøndt han kun var Oberst, og jeg troer, han vilde have udført sit Hverv med Held og Hæder; men dette staaer i Modsigelse med, hvad vi forleden hørte af det ærede Medlem. Hvad de mange Generaler angaaer, falder der mig en besynderlig Skik ind, som man havde i det gamle Athen. Man valgte der aarlig 10 Strateger, d. e. 10 Generaler, og dette foranledigede Philip af Macedonien til at sige: Athenenserne ere et lykkeligt Folk; de kunne aarligt finde 10 Mænd, som ere værdige til at ansøre Hæren, medens jeg i mit hele Liv kun har kunnet finde en eneste.

Thurab: Det forekommer mig, at der ved Forslaget under Nr. 38, som er stillet af flere ærede Medlemmer, og som den ærede sidste Taler med saamegen Varme har forsvaret, fra Modstandernes Side er fremkommet en forunderlig Modsigelse, som jeg troer, det var værd at oplyse. Naar nemlig Taleren her har været om de militaire Examinere, om den Maade, hvorpaa man i Fredstid skulde staffe sig dygtige Officerer, høres det fra d'Herrers Side, som modsatte sig dette Forslag, at det naturligtvis er umuligt i Fredstid at forstikke sig om, at en Mand er særligt stiftet til at ansøre Hæren, undtagen derved, at man anstiller en mere eller mindre theoretisk Prøve med ham, og § 90 i det foreliggende Forslag har ogsaa viist, at denne Tanke er bleven realiseret. Man

har der opstillet, at det for at opnaae fast Ansættelse i Hæren er nødvendigt at gennemgaae en Underviisning og at aflægge en Prøve paa, at de Kundskaber, som ere, hvad de kaldte nødvendige, for i Fredstid at kunne forfremmes til Premierlieutenant, ere tilstede; men jeg kan ikke forstaae, at de Herrer, som mene dette, kunne være saa meget imod Forslaget under Nr. 38, thi naar disse Mænd ere blevene prøvede paa den eneste Maade, hvorpaa de Herrer erklære, at det er muligt i Fredstid at overbevise sig om, at Folk virkelig ere dygtige til at blive Ansøvere, kan jeg ikke begribe, hvad der kan lede dem til at modsætte sig, at disse Mænd, for hvilke der altsaa haves fuldstændig Garanti for, at de virkelig ere dygtige, skulde avancere jævnt op til at naae en dog underordnet Befalingsgrad. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som ogsaa modsatte sig dette Forslag, sagde, at for ham stod det klart, at man derved affar et fornuftigt Hensyn til den virkelige Dygtighed, men det ærede Medlem overseer, at hvad der vil gjøre sig gjældende hos Autoriteterne som den virkelige Dygtighed, vil være, hvad der indeholdes i § 91, nemlig at den, der har uddannet sig videre end foreskrevet, er meget mere dygtig end de, som ere uddannede efter § 90; thi hele det System, hvorfra de, der have støttet sig til den militaire Skoledannelse som den, der skal berettige til Avancement i Hæren, gaae ud, er, at jo mere Uddannelse, desmere Nødtighed til at forfremmes. Det ærede Medlem vil altsaa, ved at modsætte sig dette Forslag, netop føre de Mænd, som han mindst ønskede skulde komme til Avancement, til at avancere, thi jeg er personlig overbevist om, at det netop bliver dem, der have faaet den høieste Dannelse, som fremfor de Andre ville blive foretrukne ved Valget. Det er navnlig dette Hensyn, jeg ikke kan indbrømme Nødtigheden og Billigheden af. Jeg troer, at de Mænd, som engang have offret sig til denne Livsstilling, kunne, forsaavidt de ikke ved uredelig og umoralst Dødsforfølgelse albeles forspilde en saadan Stilling og Berettigelsen dertil, gjøre Krav paa at avancere jævnt til en underordnet Grad som Capitain, en Stilling, der dog aabner dem en Udsigt til et nogenlunde sorg-